

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an ..... 20 Lei
Pe 1/2 de an ..... 10 Lei
Un număr ..... 50 bani.

iese odată la săptămână.

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos.

Director: Alexandru Lupeanu-Melin.

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 2 Lei a doua și a treia oră 1'50 Lei

De vorbă cu sătenii.

ESTE LEGE.

O femeie năcăjită de pe Târnave a venit zilele trecute la un avocat din Blaj, să facă plânsoare în privirea unui datoras al ei. Și spune femeia:

— Iată, domnule avocat, am judecată scrisă asupra datorasului meu, cu scutură de județ și eu peccate, după toată rânduiala. O am de mult, dar dreptul nu pot să mi-l scot, fiindcă datorasul nu vrea să plătească, zicând: *astăzi nu este lege*, n'are oine mă sili. Nu plătesc și pace bună...

— N'am ce-i face, domnule avocat, că pe la noi mulți zic așa: nu este lege! Mulți zic și mulți se pun în contră, sub cuvânt, că s'au stricat legile, și judecățile nu mai umblă...

— Așa spun în satul nostru și așa zic oamenii și'n alte părți. Acum eu, femeie năcăjită, am venit, domnule avocat, să te întreb, de n'o fi cu supărare: ce să aleg eu din vorbele cari umblă prin satul nostru și prin alte sate? Ce?

Advocatul din vorbă, care este prietinel nostru, fu din popor și dânsul, om cu dragoste curată pentru săteni, ne-a spus cu multă durere întâmplarea de mai sus. Și ne-a mai vorbit și de alte rătăcirii, cari răsufă prin satele noastre în zilele

de astăzi. Zice că, în multe părți, dacă moare vre'un creștin, moștenitorii lui nu se mai duc astăzi la notarul public, ca să le descurcă rămasul și să se înțeleagă asupra moștenirilor, ci se lasă incurcați, zicând: nu ne mai ducem nicăiri, că doar' astăzi nu mai este lege, care să ne limpezească. Și umblăm înzădar!...

N'am fi crezut să mai fie și astfel de rătăcirii pe satele noastre, dacă n'am fi auzit tristul adevăr chiar din gura unui avocat, care le întâlnește zi de zi și despre care știm, că are durere pentru nevoile poporului și ale țării.

Și ne doare inima să auzim chiar din gura poporului românesc, că nu ar mai fi lege și facere de dreptate în Țara românească! Numai decât am crezut și noi, ca și avocatul din vorbă că astfel de ponoase le răspândește străinii, cu gândul de-a hui România înfăptuită cu atâtea jertfe, ca oamenii să se desguste de ea și să se dorească iarăși după dreptatea ungurească de ieri. Nici vorbă, străinii cei pizmoși vor fi strecurat această sămânță de otravă în sufletele puțin credincioșilor, iar sătenii noștri, cei cu puțină judecată, le iau de bani buni și își

innegresc ei înșiși țara lor, spunând, că nu este lege...

Mare neadevăr și mare hulă!

Iată, noi știm că aici la noi, ca pretutindeni, în toate plășile și orașele sunt judecători jurați pe cinstea țării și pe Coroana Regelui Românesc, cari sunt la slujba lor, după datină, ascultă pări, descurcă trebi, împăciuesc și caută să slujască dreptatea. Judecătorii sunt la datoria lor, cărțile de legi le stau pe masă, judecă și cumpănesc adevărul.

România mare va fi având multe greutăți și metehne isvorite din război și din valul turbure al vremilor, dar asupra judecătorilor ei nimeni nu poate să ridice peatra de ocară!

Cum, adică, să venim noi înșine, Românii, să eredem și să răspândim scornitura străinilor, că în țara noastră nu este judecată și lege? N'ar fi rușinos pentru noi, să așteptăm să vie pe capetele noastre *jucuf* românească și jandarmii noștri să ne ghiontească, ca să ne bage mințile în cap să vedem că *este lege*? Nu ne-ar băjocori chiar înșiși străinii și ar râde tot ei?

Este lege, oameni buni! S'o căutăm dacă avem năcazuri și vom găsi-o. Ea face dreptate pe limba noastră, fără pene de cocos și fără „teremtette”.

Și să ne ferească Dumnezeu să așteptăm ghionturi de pușcă, că pe vremea ungurească!

Cercetarea

asupra atentatului dela Senat.

Poliția cercetează cu mare zor asupra atentatului dela Senat și a prins pe mai mulți inși, cari pot să aibă ceva legătură cu această fărădelege.

Se poate, că bolșevicii închiși în pușcăriia Jilava, cari au scăpat de acolo, să fie făptuitorii; de aceea poliția a pus mâna pe toți aceia cu cari acești bolșevici au avut ceva legătură.

A mai prins poliția pe niște lucrători străini, pe cari i-a auzit o servitoare cum vorbeau la telefon, tocmai când s'a petrecut atentatul. Unul îl întrebă pe celalalt: »Succes-a atentatul? Câți au murit?» Celalalt li răspunse: »A succes; n'au murit mulți, dar toți câți s'au prăpădit, sunt oameni de seamă».

Guvernul cehoslovac a trimis guvernului nostru o scrisoare a unei societăți ungurești, care are de scop, să întregască Ungaria în vechile ei granițe. Membrii acestei societăți s'au legătit, că vor omori pe toți bărbații conducători ai noilor state formate din vechea Ungarie, vor strica căile ferate și vor face tot ce le stă în putință, pentruca să producă zăpăceală, nelindstulare și revoluție în țările acestea. Poliția urmărește acum cu mare zor pe toți străinii cari pot fi bănuși.

Deși până acum nu se știe nimica, se poate, că poliția e pe cale a prinde pe atentatori.

SUFLETE MARI.

— O danie frumoasă pentru iclejiă din Șomoștelnic. —
Vasile Cosma și soția fac o danie de 10 jugăre. —

La dorința neuitatului lor tată și socru, a răposatului *Sonu Popa Florian*, un mare binevoitor și ajutor al bisericii și școlii noastre confessionale, un creștin piu și evlavios, care până la adânci bătrânețe (82 ani) a cercetat cu o regularitate rară sfânta biserică, îndemnând și povățuind și pe alții la împlinirea acestei datorințe sfinte — *Dl Vasile Coman* și soția *Finica* născ. *Popa*, au dăruit porțiunii canonice preoțești și învățătoarești din parohia noastră 10 jugăre catastrale pământ bun, care azi nici prețului nu se poate.

Simțemintele de cari au fost pătrunse sufletele lor nobile când au făcut această faptă într'adevăr creștinească, au fost talmăcite de *Dl V. Coman* în adunarea poporului cu ocaziunea donațiunii, cari vrednice sunt a le însemna aici.

„Copil sărac fiind, prin ajutorul lui Dumnezeu și sufletul mare al soției mele, azi suntem bogăți. Darul acesta nu-l facem de loc cu gândul de a fi lăudați, ci cu gândul curat de a ajuta pe acei cari trebuie să-i ajutăm, dându-ne seama, că preotul și învățătorul sunt conducătorii sufletelui ai unei co-

mune. Acești doi apostoli nerăsplătiți ai adevărului sunt chemați să lumineze și să îndrumeze poporul nostru pe calea adevărului și a dreptății, și până când ei sunt în lipsă și se luptă cu nevoile traiului, nu pot cu acea însuflețire curată să-și îplinească misiunea lor sfântă. Acest gând curat m'a îndemnat atât pe mine cât și pe soția mea la pasul ce l-am făcut. Toți oamenii de bine facă numai atât cât pot pentru această tagmă nerăsplătită pentru munca ce o aduc și depun pe altarul neamului. Dându-li-se importanța cuvenită acestor doi factori importanți din viața neamului nostru, vă asigur, că țara noastră va merge cu pași repezi spre fericire, cece doresc din adâncul sufletului. Darul nostru îl ridicăm la valoare de drept prin subscrierea protocolului ce-l luați cu aceasta ocazie, atât eu cât și soția mea. Părinte dragă și *Dle învățător!* Dumnezeu Vă țină, ca darul făcut de mine să-l folosești cu bine mulți ani, servind la altarul Domnului cu aceeași cinste, însuflețire și omenie — cari mi-au fost un îndemn pentru acest pas — încă mulți ani între noi și pentru noi, iar în rugăciunile ferbinți nici de noi și sufletele părinților noștri să nu uități...”

Deși am fost rugat să nu dau nimic publicității, în fața nobilei fapte, gândirici și

simțemintelor *Dlor* — creștinești, cari se laudă prin sine, cuprins de cea mai adâncă recunoștință și mângâiere — cu adânc respect mă închin în fața nobilei danii, le mulțămesc și pe această cale din inimă și le doresc, ca bunul Dumnezeu să-i țină la mulți ani.

Șomoștelnic, la 18 Dec. 1920.

Preot: *Nicolae Gr. Deac.*

Plata celor 40 de procente.

Ni s'a făgăduit din partea statului, că cele 40 procente, reținute de stat cu ocazia schimbului coroanelor, ni-se vor plăti abunăseama în cursul lunii Decembrie.

Aflăm acuma din gazetele din capitală, că guvernul are de gând să plătească aceste 40 de procente încă înaintea sfintelor sărbători. Ne-am bucură din inimă, pentru că așa mare lipsă de bani n'a fost în Ardeal de multă vreme.

A treia jertfă a atentatului dela Senat.

A murit și senatorul SPIREA GHEORGHIU.

Abia s'a isprăvit înmormântarea celor două jertfe ale atentatului dela Senat, a episcopului *Radu* și a ministrului *Greceanu*, încă în aceeaș seară, *Duminea* pe la orele 7, a închis ochii pentru vecie și senatorul *Spirea Gheorghiu*, care este a treia jertfă a mișeleșcului atentat.

Senatorul *Spirea Gheorghiu* a fost un mare comerciant, și președinte al Societății funcționarilor comerciali. A fost un om harnic, care s'a ridicat la această treaptă dintr'o stare cât se poate de sărăcăcioasă.

I-s'a făcut o înmormântare tot atât de frumoasă ca și celorlalte jertfe, luând parte tot ce are *Bucureștii* mai de seamă.

* * *

Starca celorlalți răniți, a generalului *Coandă*, președintele Senatului, și a episcopului gr. orientat *Ciorogariu* dela *Oradea-Mare* se îmbunătățește zi de zi și credem, că ei vor scăpa cu viața.

„Unirea Poporului” scoate de Crăciun un frumos calendar de părete!

Caii lui Pintilie.

Zic, că-i păcat să râzi de năcazul omului. Așa o fi, zău, că năcazu-i năcaz, nu-i de-a face din el haz. Dar, ce drac să-i faci, când năcazu-i de așa, că în loc să ți-se înmoaie inima, ți-se întinde gura.

Uite-l pe *Pintilie* al *Strungariului*, om în toată firea, aș putea zice om cuminte și cu scaun la judecată și a ajuns să rădă și copiii de el.

Il împinse păcatele se ia și el doi cai dela împărăție spre folosință. Cică venind cu ei legați de șiregla vecinului, s'ar fi lăudat, că acum când îi va prinde la căruță și popa va trebui să-și ridice pălăria înaintea lui.

— „Când le-oiu da frâu, prăpădesc tot ce-mi iasă înainte”, ar fi mai zis *Pintilie*.

Și-acum iată-l, că stă în mijlocul uliții, incunjurat de-o

lume, care râde de el și de caii lui lăudați. Multă cânie mai poate zăcea și-n calul năvălos. Il iaș cu binele, sare-n două picioare, îl netezești cu biciul, merge cu coada înainte. Așa-s caii lui *Pintilie*. Și dac'ar fi unul mai cuminte ca celalalt, poate s'ar ajuta omul să-și târăie căruța în curte, să scape batăr de gura satului. Dar nu, *Cezar* mai mișel ca *Vili* și *Vili* mai îndărătnic ca *Cezar*.

Pintilie roșu de mânie, ca un rac fierț, își șterge sudorile de pe frunte cu mâneca surtucului, scrășnește din dinți, ca o veritabilă, care sparge alune și când din căruță, când de jos i-și împintină caii la drum.

Lumea se strânge tot mai îndesată în jurul cailor și-a căruții, iar *Pintilie* obosit de bătut și de întinsul frânelor, stă cu ochii țintă spre cai plâsmuind, — cine știe ce plan drăcesc, în mintea lui.

Gurile nu tac, fiecare are ceva de spus:

— „Frumoși cai!”

— „De n'ar avea nărav, n'ar fi cai în sat, să-i întreacă.”

— „Merg ei, numai până s'or dedă cu locul.”

— „Și cu stăpânul.”

— „Și cu fânul.”

„Măi *Pintilie*, ian încearcă și le leagă ochii!”

Pintilie cât de voie, cât de nevoie, dar o face. Aduce două ștergare, le leagă ochii. Dar acum să fi văzut cai împărătești. Săreau și se ridicau în picioarele de dindărapt, ca caii din comedie. Sforăiau de credeaș, că le-ai pus jar sub nas. Se trăgeau înapoi, gata să ajungă cu căruța în celalalt cap de uliță, da' înainte nici un pas.

— „Jan se încercăm altceva”; zise *Ion Sădeanu*, care slujise înainte de răboiu la husari.

— Hai *Pintilie*, urcă te aici lângă mine în căruță.

Prinde hățurile în mână și dă-le drumul, dar grijește să nu prăpădești pe cineva.”

Amândoi se așează pe lada căruței, apoi *Ion*, punându-și mâna dreaptă la gură, în formă de trîmbiță, încep să suflă: *Tra-la-la. Tra-la-la-la...*

Și în hohotul copiilor, caii încep să pură a păși tacticosi. Și au plecat urnind căruța din locul, unde de două ore, lumea se oprise în jurul ei.

De-atunci *Pintilie*, când mână caii din căruță, nici de părințele satului nu-si mai ridică pălăria, căci o mână o are pe hățuri, iar una la gură, suflând în ea, ca în trîmbiță: *tra-la-la-la, tra-la-la-la-la...*

Ce să le faci, dacă s caili învățați se meargă numai pe muzică. Și cu tot păcatul, lumea nu se oprește de-a nu râde de năcazul lui *Pintilie*.

Petrea Dascălul.

Groznică ciocnire de trenuri din gara Chindriș.

O groznică ciocnire de trenuri s'a întâmplat Vineria trecută în gara Chindriș de lângă Turda.

Un tren militar, care transporta regimentul I. Roșiori, s'a ciocnit cu trenul de povoaară, care staționa în gară.

Izbitura a fost groznică.

Dintre sfărâmurile trenului au fost scosi patru soldați morți și treizeci și doi răniți. Răniți au fost 39 soldați, dintre cari 9 au murit până când li ducea la spital.

Ceeace este de mirat e faptul, că toți conducătorii trenului au fost unghi și că aproape toți au sărit de pe tren înainte de a se întâmpla ciocnirea; numai fo-chistul, neavând vreme, a căzut și el pradă nenorocirii.

Poliția va avea să arete, cine sunt vinovații și nu cumva s'a făcut această nenorocire din partea slujbașilor unguri, pentru că să mai omoare câțiva valahi.

Banii olandezilor.

Un om din Olanda a plecat din orașul Maastrich, având 20 floreni olandezi în buzunar, cu gândul să vază Europa de mijloc. La graniță și-a schimbat florenii în bani franțuzești, din cari a plătit biletul de călătorie până la Paris cu 24 franci; rămânându-i încă 102 franci, 44 franci l-a costat călătoria dela Paris la Torino în Italia. Acolo și-a schimbat banii ce-i rămăseseră: 54 franci în 84 lire italiene. Cu aceștia călătoria în Venetia, plătiind pe tren 21 lire. Cu cele 45 lire pe cari le mai avea a plecat în Germania, primind pentru ele 225 mărci. A stat în München, de acolo a mers la Berlin și de acolo cu 110 mărci își luă un bilet până la granița olandeză. În țara sa ajunsese cu 16 mărci, pentru cari primi 65 cruceri olandezi, iară până acasă li trebuiau 78 cruceri. Cei 13 cruceri i-a constituit un om de omenie.

Astfel omul nostru a călătorit cu 20 fl. în Franța, Italia, Austria, Germania și înapoi în Olanda.

Cum stă lumea și țara?

Cum stă politica?

Cum cucuște dl Dailiu Zamfirescu pe Români.

Dl Dailiu Zamfirescu este președintele Adunării Deputaților, om care se ține foarte învățat, fiind chiar de tot mădru cu învățătura sa. Este, de altfel, și membru al Academiei Române, deci șar cădea să fie.

De curând a fost vorba în Camera dela București de Crăciunul catolicilor, pe când unii deputați au cerut să li-se îngăduie a merge pe la vetrele lor, căci fiind ei de lege catolică, au sărbătoare atunci.

Dl Zamfirescu, președintele, a sprijinit însuși cererea lor, spunând:

— Ar fi bine, ca Parlamentul întreg să-și înceapă hodina sa de sărbători încă înainte de Crăciunul catolic, fiindcă chiar și românii greco-catolici, adică uniți, tot atunci au sărbătoare, adică deodată catolicii.

Va să zică: dl Zamfirescu a spus o mare rătăcire, fiindă noi știm, că românii uniți în sărbătorile după Calendarul vechiu, nu după cel catolic!

A trebuit să vie chiar un ministru să îndrepte neștiința dlui Duilă.

Se vede, că dl Zamfirescu ar trebui să mai învețe un pic de carte înainte de a primi să fie președintele Adunării Deputaților din România mare... Anii cei mulți, căți i-a petrecut la Roma, la legăție, nu i-au fost de ajuns, că să știe ce sărbători țin românii uniți.

Croații vreau să se desfacă de Sârbi.

Croații cari s'au rupt de cătră Ungaria și se alipiseră la Sârbia, nu prea sunt mulțumiți cu cămăruirea din Belgrad. Ci ar dori să se desfacă de Iugo-Slavia și să se cămăruască ei înșiși, de sine, ca Republică.

Lucrez acesta s'a văzut mai ales în 28 Noemvrie, eu prilejul alegerilor pentru Sobrania Sârbească. Croații au ales atunci 55 de deputați, cari toți s'au declarat pentru desfacerea de Sârbi, iar acum nu vreau să meargă la adunarea Sobraniei, nici nu vreau să depună jurământ de credință Regelui Petru I. Ei, în frunte cu *Stefan Radici*, conducătorul lor, ș'au făcut un alt jurământ în care se leagă că vor face din Croația Republică.

Încordarea aceasta dintre Croați și Sârbi e cu puțință să stârnească o foarte înverșunată revoluție în Croația...

Președintele Elveției.

Cea mai norocoasă țară din lume, Elveția, care n'a pătimit în groznicul războiu încheiat, și la care nu răvnește nimenea pentru munții ei stâncoși, — și-a ales de curând un președinte nou, votând pe *Edmond Schulthes*, care va conduce o anumită vreme țara munților înalți.

Răscoală în Japonia.

Bagseamă nebunia rusească a pătruns și în țara oamenilor galbeni! O gazetă englezească aduce știrea, că în Japonia a izbucnit de curind răscoală, asemănătoare cu cea din Rusia. Nici japonezii cei mărunți și sprinteni ca farnicile, cică n'ar mai vrea să știe de rânduială și de lege; au apucat-o și ei rosna, ca bolșevicii, pe îfulicate și pe prădăciuni... La Osaka turburările au fost atât de mari, încât oștirea chemată să facă rânduială a pus în lucrare *mitralierele!* Acestea au secerat o mulțime de răsculați.

Om bun!

Stai și te socote:

— Oare plătit-ai abonamentul la „Unirea Poporului” pe anul care se încheie acuz? Nu cumva ești în restanță cu ceva?

Dacă ești, dă fuga la poștă, cere un mandat postal (buletin de trimis bani) și trimite banii cu cari ești dator! Datornicul cinstit nu așteaptă multe rugări!

— Calendar în cinste vom trimite numai acelor abonenți ai noștri, cari ș'au plătit toate restanțele pe 1920 și au trimis ceva din abonament și pe 1921. Cel puțin pe 3 luni înainte!

În pragul Crăciunului

Iosif cu Maria.

— COLINDĂ* —

*Iosif și cu Maria
În Vifleim inseră,
Loc în casă nu eră,
Se gătește peștera,
Locul cel întunecos,
Ca să se nască Hristos.
S'a născut prea luminat,
Ca un Mare Împărat,
Din lumina cea cerească,
Din fluiera păstorească
Și din cinstea cea cerească.
Îngeri foarte mulți eră,
Frumoase cântări cântă:
„Intru cei de sus mărire
Și pe pământ păciuire;
Pe pământ să fie pace,
Cum lui Dumnezeu îi place!”*
Săcădate. Oct. Sumea.

* Din colecția d-lui prof. Alexiu Viciu.

ȘTIRI

— Noul director general al C. F. R. este dl general de brigadă *Mihail Ionescu*, subșeful statului-major general. D-Sa și-a luat în primire oficiul în ziua de 15 Decemvrie.

Nădăduim, că va putea face rânduială la C. F. R.

Teatru românesc statornic la Brașov.

Trupa teatrală a lui *Mișu Fotino*, binecunoscută și la Blaj, a jucat săptămânile trecute la Brașov. Așa de mult le-a plăcut Brașovenilor jocul acestor teatraliști, încât i-au chemat să rămână pentru totdeauna acolo. Astfel de aici înainte Brașovul are teatru statornic.

Greva funcționarilor din Austria.

E atât de mare scumpetea în Austria, încât funcționarii, cu leafa lor puțină nu mai pot nici cum să trăiască, și prin urmare au hotărât că se vor pune în grevă. 25 de mii de funcționari din Viena de atunci nu mai lucrează, iară guvernul se afla neputincios în fata acestei greve. Le-ar spori leafa, dar n'are cu ce. A hotărât deci că va împușina numărul funcționarilor și pe puținii, de cari are lipsă, li va plăti bine. Ceiaști vor fi siliți să-și caute o coajă de pâine în țări străine, unde este mare lipsă de ei.

Toți restanțierii

primesc în zilele acestea câte-o însemnare despre sumele cu cari ne datorează. Li rugăm și pe această cale să ne trimită cât mai îngrabă restanțele de abonament, ca să ne putem încheia și noi socotelile cu sfârșitul anului! Amânare nu mai este!

— **Hoți prinși.** Hoții cei mulți, cari despoaie C. F. R., încep să se mai împuțineze. Săptămânile trecute au fost prinși patru hoțomani, cari furau pe linia Cluj—Teiuș. S'au găsit la ei mărfuri în valoare de 250 mii Lei.

— **Noul prezident al Austriei** este Dl. Dr. Mihail Heinisch, un foarte bun scriitor al nemților.

— **Un bătrân vechiu** este un locuitor al orașului Kiev din Rusia. S'a născut la anul 1793, a luptat în trei războaie, s'a însurat cu o femeie de 65 de ani, după ce a împlinit anul al 120-lea al vieții sale, iară astăzi numără nu mai puțin de 127 ani și este tare și mare, și însurățel de 7 ani.

— **Nu mai lucrează fabricile de hârtie,** pentru că nu mai au cărbuni. La Petroșeni sunt vre-o 5000 de vagoane de cărbuni, cari așteaptă să fie aduse, dacă trenurile ar fi de ceva treabă. Azi-mâne nu vor mai putea apărea gazetele, pentru că li-se gată hârtia adunată.

— **Cât se plătește pentru un bolnav la spital?** Taxele de îngrijire pentru bolnavii îngrijiți în spitalele statului și ale județelor din Ardeal, începând cu ziua de 1 Noembrie 1920, sunt următoarele: Clasa I. 70, clasa II. 40, clasa III. 15 Lei pe zi.

Bani arși. Un locuitor din Iași vrând să plece la o înmormântare și având asupra sa suma de 75 mii lei, s'a gândit să nu-i ducă cu sine, ci, punându-i într-o cutie, i-a ascuns în sobă. După plecarea stăpânului slujnica făcu foc în soba unde erau bani, cari au ars scrum până într-o hârtie... Când s'a întors acasă nenorocitul de păgubaș era să se prăpădească de durere, căci focul îi mistuise întreaga avere.

— **Creștetii gândacilor de mătăasă.** Un mijloc de a ajunge pe ușor la un câștig destul de frumos este creșterea gândacilor de mătăasă. Ministerul de domenii a cumpărat 100 kgr. sămânță, care se va împărți printre aceia, cari au de gând să se ocupe cu creșterea gândacilor de mătăasă. În Banat mai cu seamă se cresc foarte mulți gândaci de aceștia și oamenii au venit foarte frumoase pe urma lor.

Pildă grăitoare. Cetim în „Dacia Traiană”: În Poiana Sibiului trăia de mai mulți ani un moț din munții apuseni. Luera la meseria sa de ciubărariu și măsurit. Satul îi zicea Ion Ciubărariu. Era singur, fără familie. Aproape nu era zi să nu tragă ceva la măsca. Joi, 9 Dec. intrase în crăsmă, unde se mai adunară vre-o zese flăcăi și zeci de femei. Cât spirt ai putea bea odată nene Ioane? îl întrebă un fecior. — Un litru îți beau numai decăt, — Dacă o beai din două duști, iacă o plătesc eu, zise alt fecior. Ion puse litra la gură, dar la a doua înghițitură, după ce a scurs sticla, a și căzut mortotol la pământ și nu s'a mai trezit, iar Vineri seara și-a ispășit vicața cu lăconia nesocotită.

— **Se omoară Ungurii din Budapesta.** De o vreme încoace în Budapesta numărul celor ce se sinucid (seucid pe sine înșiși) este foarte mare. Numai în ziua de 10 Decembrie s'au sinucis 17 inși.

— **Cutremur de pământ.** În Italia, țara cutremurelor de pământ, iarăși a fost un mare cutremur, de astădată în districtul Tepele, nimicind toate satele din acel ținut. Sunt peste 200 morți, iară 15 mii de oameni au rămas fără adăpost.

De sub dărâmaturi se scot mereu morți și răniți.

— **Măsuri luate împotriva bacșigului în Franța.** În toată lumea se simțește, că oamenii s'au răit în cursul războiului, de aceea pretutindenea s'au și luat măsuri de îndreptare. Bacșigul bănățar se pedepsește în Franța, după o lege din 16 Februarie 1919, cu 3 ani închisoare și o pedepsă mare în bani.

— **Un copil ucide pe mamă-sa.** La Huși, în Vechiul Regat, s'a întâmplat grozăvia aceasta. Un copil de 7 ani luând de pe părete pușca încărcată a tătaneseu, a descărcat-o, din nebagare de seamă, asupra mamă-sa, care a căzut moartă la minut.

— **Fundațiuni în preț de 118 milioane.** Un miliardar american, John D. Rockefeller, în vârstă de 81 ani, a făcut în anul acesta, într-o amintirea soției sale moarte în 1905, o fundațiune de 15 milioane. Fundațiunile sale de până acum se ridică la suma de 118 și 7/8 milioane.

— **Ungurii și Sașii sunt împotriva împărțirii pământului,** ei au ținut o adunare de protestare la Cluj, în care au cerut ca fiecărui proprietar să-i rămâie cel puțin 500 de jughere.

— **Infrățirea sașilor noștri cu nemții din Basarabia.** Sașii noștri sunt cu toții de legea protestantă și biserica lor era de sine stătătoare, bunăoară cum era și biserica greco-orientală românească din Ardeal. Tot asemenea își aveau și neașii din Basarabia biserica lor proprie și neatârnată. După multe târguiești în ziua de 28 Octombrie aceste două biserici s'au unit, așa că acum toți nemții din România-Mare sunt una.

Greco-orientalilor români încă nu le-a succedat să și unească bisericile.

— **Statua lui Arpad dela Presburg.** La toate margiile țării ungurii s'au îngrijit să așeze câte o statuă a lui Arpad, celui ce i-a adus din Azia pe aceste meleaguri. Așa la Brașov, la Presburg și în celelalte margi ale țării. Statua dela Brașov a fost aruncată în aer încă pe vremea războiului, pe cea dela Presburg (Pozsony) cehoslovacii acum au hotărât, că o ia jos.

— **O nouă încercare de a ne nimiei s'a făcut zilele trecute la Sinaia.** Pe calea ferată ce duce la Sinaia s'au aflat adecă 8 cutii cu dinamită.

Mâna dușmanilor lucră din răspuțeri împotriva noastră; să fim cât se poate de băgători de seamă!

Bătaia e din rai.

Sub acest titlu „Dacia” din București scrie un articol despre pedepsa cu bătaie.

Arată mai întâiu, cum am făcut și noi în nenumărate rânduri, cum s'au înmulțit de o vreme încoace fără-delegile atât în lumea întreagă cât și la noi, și apoi ne dovedește, că o astfel de stare de lucruri a existat după lungi războaie pretutindeni. Leacul, care s'a întrebuintat împotriva acestor fel de boale, a fost totdeauna același: Urmărirea fără cruțare și pedepsirea strânică a vinovaților.

La noi brala aceasta cu lege tot mai multe jertfe din două cauze: 1. nspăsarea celor mai mari, cari au datorita de a urmări și pedepsi, 2. blădeța legilor noastre.

Articolul ar cere introducerea pedepsei cu moarte, ca cel mai bun leac, dară știe, că stăpânirea nu-l va introduce. Cere însă cu tot-dinadinsul introducerea bătaiei, pentru că este o vorbă românească, rămasă din bătrâni: „bătaia e din rai”.

Și apoi spune: „Ce credeți, că negustorului ce înșală la număr și greutate (cere mai mult decăt e prețul ori îți măsură mai puțin decăt ar trebui) îi pasă de câteva mii de Lei pedepsă? Suma aceasta el o câștigă într-o zi, donă; dar, ia aplicați-i 20 de bice și veți înarmul de cinstea lui.”

„Stefania”
moară sistematică

a lui
STEFAN DRAGOȘ,
fiul, — BLAJ.

Se va deschide în curând
și va face tot felul de făi-
nuri, gris și alie derivate.
(24) 2-10

Redact. responsabil:
IULIU MAIOR.
Cenzurat: Dr. Denghel prim prețor.